

Сатрий. Нѣма законъ?! А че какъвъ законъ има въ Римъ, освѣнъ произволътъ на тиранинътъ и на неговитѣ любимци? Законътъ е потъпканъ, законътъ е осмѣянъ; законътъ е изчезналъ заедно съ добродѣтелята: лъжата, раболѣпието сж се възцарили намѣсто по-напрѣдналитѣ добродѣтели! О, врѣмена! о, нрави! е викалъ Цицеронъ. Но какво би казалъ ти, великий вития, ако да би повдигналъ сега изъ гробътъ почтенната си глава, която ти принесе жертва на възникающиятъ тиранизъмъ? Дѣ е форумътъ? дѣ сж комицитѣ? дѣ сж трибунитѣ — защитницитѣ на слабитѣ?... Тѣхъ сж замѣнили сега шпиони! шпиони! Нищо не може да изрази всичкиятъ ужасъ на тая дума, неизвѣстна въ стариятъ Римъ... Шпионството е станало сега срѣдство, за да достигатъ хората до почести, както по-напрѣдъ достигаха чрѣзъ храбростта и любовта къмъ отечеството... Тежко и горко на онзи гражданинъ, който се не посмѣе надѣ фарсътъ на онзи комически актьогъ, който се е харесалъ на Тиверия или на Сеяна!... (вж. дѣйствие първо).

VI.

Съ надежда, че скоро ще да захване спрѣлото прѣзъ септември Знаме, Ботйовъ приготвя горнята драма и нѣколко други книги, съ които праща своитѣ агенти по търговия изъ Влашко и Богданско. Тръгнали хжшове — пжтни книжари изъ равна Ромжния да продаватъ книги и да събиратъ вѣтъръ въ видъ на „пронумеранти“. Между книжарскиятъ багажъ на „пжтнитѣ книжари“ обаче, имало и едно издание, въ което оригиналната ржка на българския поетъ личи на всѣки редъ. Това е единъ календаръ за 1875. година, снабденъ съ портрета на Хаджи Димитра и съ стихотворението на Ботйовъ за него. Оригиналноста на въпросното произведение, създадено при гладъ, се състои въ това, че покрай християнскитѣ свѣтци, българскиятъ поетъ